

10. W tom so pokazuja džěci Bože a džěci djabolowe.* Žadyn, kotryž njeje sprawny, njeje z Boha, a kotryž nje-lubuje swojeho bratra,**

11. Dokelž to je poselstwo, kotrež sće slyšeli wot spočatka, zo byšće lubowali jedyn druhého.* Jan. 13, 34; 15, 12.

12. Nic jako Kain, kotryž bě ze zleho* a swojeho bratra mori. A čohodla jeho mori? Dokelž běchu jeho skutki zle, jeho bratrowe pak sprawne.**

1. Mójz. 4, 8.

13. Njedziwajće so bratra, hdyž was swět hidži.*

14. My wěmy, zo smy přenjeseni ze smjerće k žiwjenju, dokelž bratrow lubujemy. Kotryž nje-lubuje, zwostawa w smjerći.* 3. Mójz. 19, 17; Wyše 2, 10.

15. Kóždy, kotryž hidži swojeho bratra, je mordař.* A wěsće, zo žadyn mordař nima wěčneho žiwjenja w sebi zwostawaceho.**

16. W tom spóznachmy lubosć Božu, dokelž wón swoje žiwjenje za nas sadži,

a tež my dyrbymy za bratrow žiwjenje sadžeć.* Jan. 15, 13.

17. Štóz by měl kubla tohole swěta a by widzał, zo je jeho bratr w nuzy, a by zamknył swoju wutrobu před nim, kak zwostawa lubosć Boža w nim?*

Luk. 3, 11; Jak. 2, 15.

18. Moje džěćatka, nje-lubujmy ze słowom ani z jazykom, ale ze skutkom a we wěrnosći.*

19. A w tom póznawamy, zo smy z wěrnosće,* a před nim spokojimy swoje wutroby; **

20. Dokelž by-li nam naša wutroba porokowala, wjetši je Bóh dyžli naša wutroba a znaje wšitko.*

21. Najlubši, njeby-li nam naša wutroba porokowala, mamy dowěru k Bohu.*

22. A za čožkuli budžemy prosyc, dóstanjemy wot njeho, dokelž jeho kaznje dđeržimy, a to, štož je spodobne před nim, činimy.* Mat. 21, 22.

23. A to je jeho kaznja, zo bychmy wěрили do mjena jeho Syna Jězusa Khry-

chom njeznjese; dokelž, štož je po duši, znutrkownje, džěćo Bože, njemóže zwonkownje, po skutku, džěćo djaboła być. So rozemi, zo s. japoštoł z tym njeprěje, zo móže so džěćowstwo Bože z hrěchom tež zhubić. — 10. t. r. po tom, hač što hrěšne skutki dokonja abo nic, so spóznaje, hač je džěćo Bože abo džěćo djaboła. ** Wosebite znamjo sprawnosće je lubosć k bližšemu, w kotrejž přede wšim lubosć wěriwych mjez sobu woprija, wo kotrejž nětko rěči wot r. 11—24. — 11. t. r. to je kaznja, kotruž wam Bóh hižo při wopowědowanju ewangelia wozjewi. Jan. 13, 14. — 12. t. r. džěćo djaboła. ** Ze zawisće mori jeho, a dokelž dobre hidžeše. — 13. Dokelž tež swět je z djaboła, runja Kainej, a tohodla hidži wšo dobre. — 14. Jakož z toho, zo swět wšo dobre hidži, spóznawamy, zo je z djaboła, tak spóznawamy z toho, zo so mjez sobu lubujemy, zo smy z Boha rodženi, a zo smy z tym ze smjerće bluda a hrěcha wotučili k nowemu žiwjenju wěrnosće a swjatosće; štož bratrow nje-lubuje, je hišće duchownje mortwy. — 15. t. r. přeje k najmjeišemu, zo by žiwy njebył. ** t. r. štož swojeho bližšeho woprawdže mori, je po zakonju Božim smjerće winowaty, runje tak njemóže tón, kiž w swojim zmyslenju bližšeho mori, t. r. jeho hidži, duchowne žiwjenje, swjatosćacu hnadu Božu, w sebi měć. — 16. W tom, zo Jězus swoje žiwjenje za nas woprowaše, spóznajemy, zo a kak jara nas lubuje; naša lubosć k bližšemu ma so tež w tom pokazać, zo za njeho swoje žiwjenje podamy, mjez tym zo tón, kiž bratra hidži, jemu žiwjenja nje-popřeje. — 17. Štóz swojemu bližšemu sobuželnijwe njepomha, w tom njemóže lubosće Božeje być, hdyž ani lubosće k bližšemu nima. — 18. Njepokazajmy lubosće jeno z rjanymi słowami, ale ze skutkami, z tym zjewi so wěrnosć lubosće. — 19. Wěrna lubosć dopokazuje, zo smy sami z wěrnosće rodženi, zo ma naše duchowne žiwjenje, kotrež so w skutkach lubosće zjewja, swój korjeň w Bohu, wěčnej wěrnosći. ** Z tajkimi skutkami lubosće pokojamy swoju wutrobu, jelizo by sebi z tym njeměr činiła, hač je z Boha rodžena; dokelž z tajkimi skutkami lubosće dopokazamy Bohu, zo smy pilni w duchownym žiwjenju. — 20. Jelizo by nam naša wutroba wšelako porokowala, a tak njeměr činiła džěćowstwa Božeho dla, swědčenje, kotrež wšohowědomy Bóh našim dobrým skutkam dawa, je wjele wěsćiše a wěrnije, dyžli to našeje tyšneje wutroby. — 21. Nječini-li nam naša wutroba, změrowana přez swědčenje Bože, žanych porokow, njebojmy so jeho sprawnosće, ale chcemy dowěru k njemu měć. — 22. Wo kajkižkuli dar budžemy z dowěru prosyc, dóstanjemy jón, dokelž smy jemu poslušni.